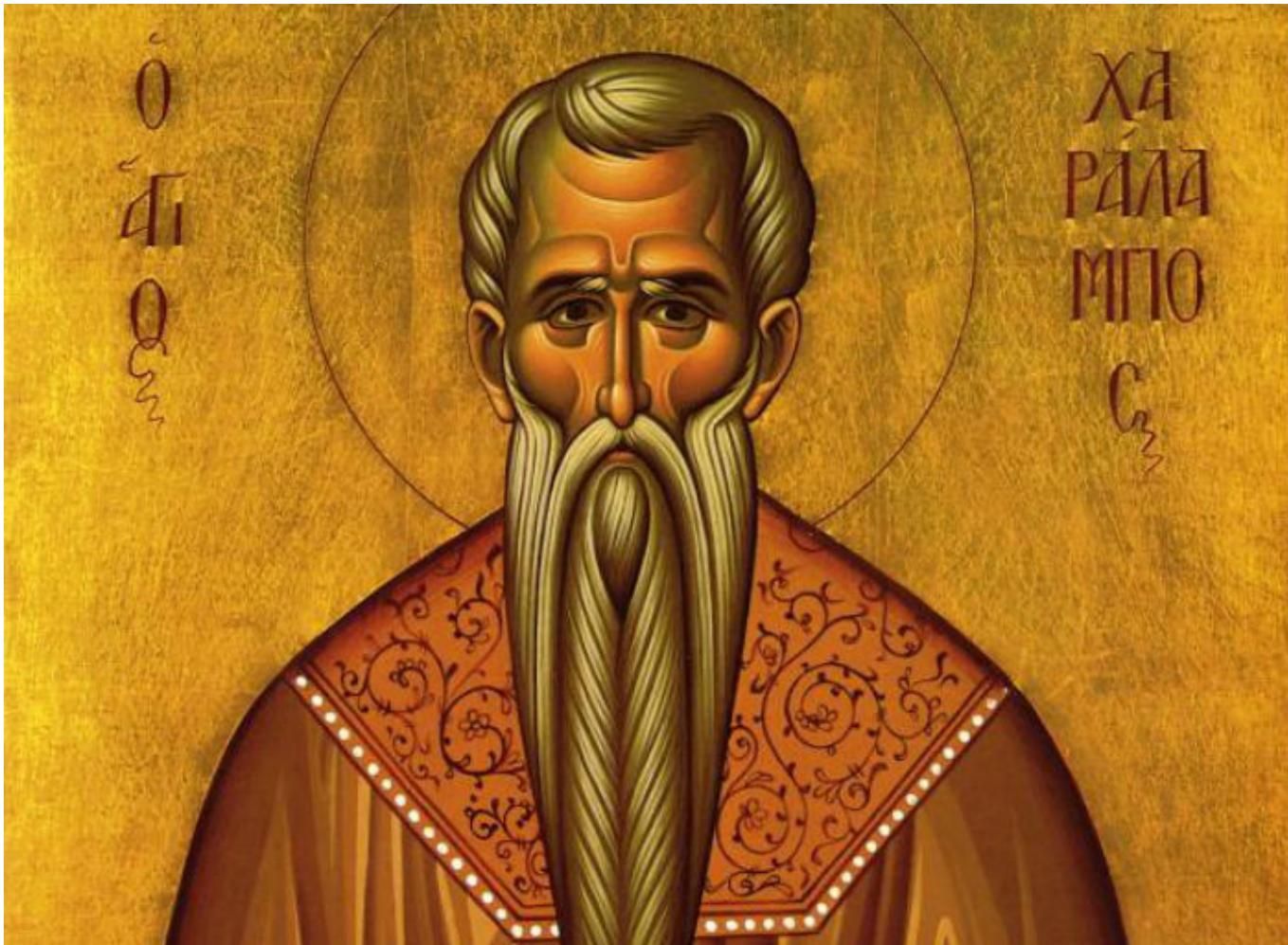

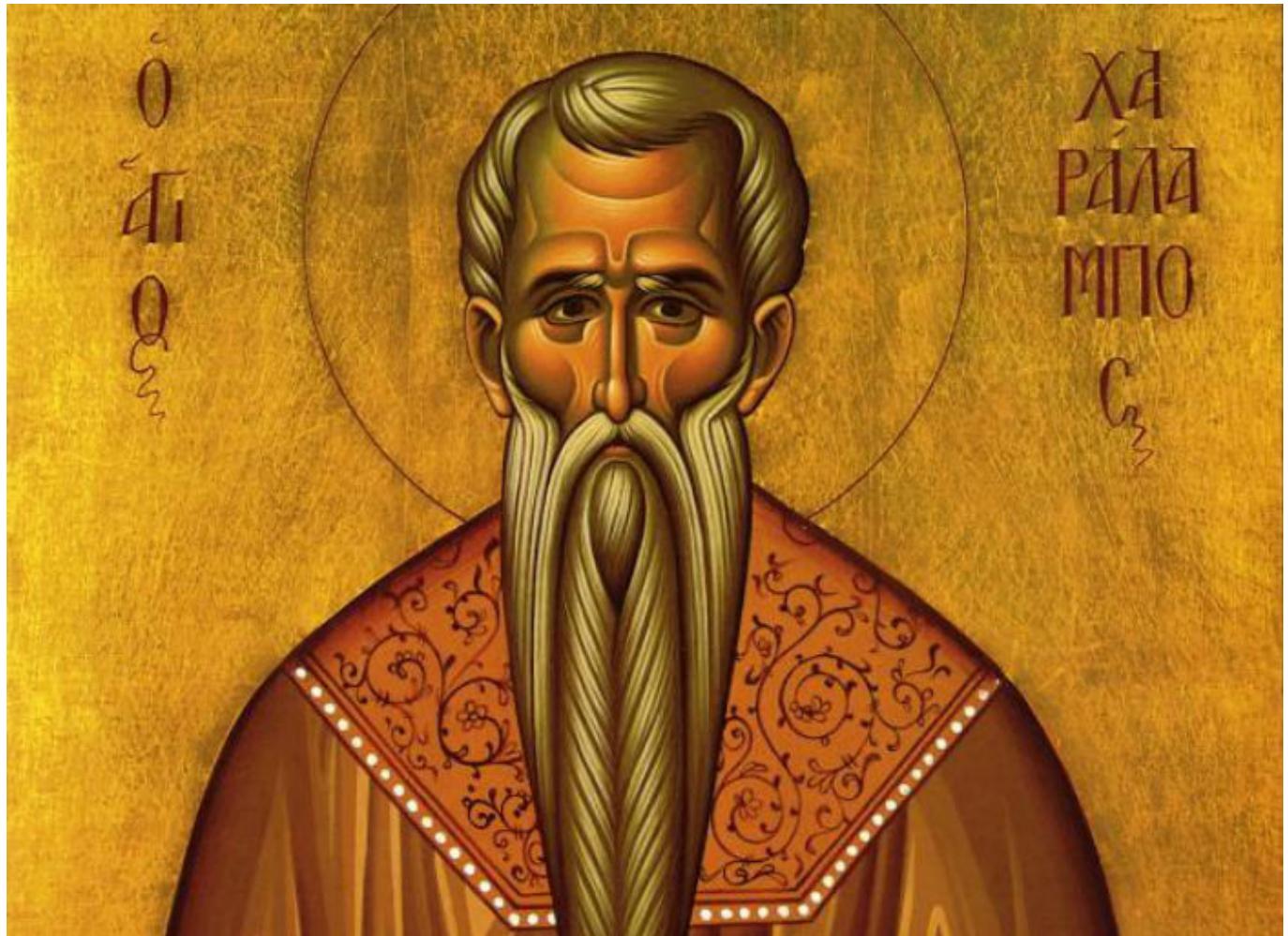
31 Μαρτίου 2020

Παρακλητικός Κανών στον Άγιο Ιερομάρτυρα Χαράλαμπο τον Θαυματουργό

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκκλησιαστικοί Ύμνοι, Μουσική, Τραγούδια και Χοροί

Για προστασία από λοιμώδη νόσο

Ο Ιερεύς: Εύλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Αναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα σοί, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοί.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών καὶ τά πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμίν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ τάς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)
Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τάς ἀνομίας ἡμίν. Ἅγιε, ἐπισκεψε καὶ ἵασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό Θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανό καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμίν σήμερον, καὶ ἅφες ἡμίν τά ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μή εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ιερεύς:’ Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Ἀναγνώστης: Ἄμην.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τήν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σού• καὶ μή εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετά τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρός τήν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρούς αἰώνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρός σέ τάς χειράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μή ἀποστρέψης τό πρόσωπόν σου ἅπ ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποίησον μοί τό πρωί τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοὶ ἥλπισα• γνώρισον μοί, Κύριε, ὄδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρός σέ ἥρα τήν ψυχήν μού• ἐξελού μέ ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρός σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό Θέλημά σου, ὅτι σύ εἰ ὁ Θεός μού• τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὄδηγήσει μέ ἐν γῇ εύθείᾳ. ὜ηνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τούς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σου εἰμι.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμίν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἄγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμίν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχος β'. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν μέ, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.
Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμίν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχος γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὔτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμίν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ὕχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοί δεῦτε πάντες, εὔσεβοφρόνως προσπέσοντες βοῶμεν,
Ἱερομάρτυς ἔνδοξε Χαράλαμπε ρύσαι τούς τιμώντας σέ, λοιμικής ἀσθενείας,
πάσης περιστάσεως, καὶ δεινῶν καὶ κινδύνων, ταῖς πρός Χριστόν λιταίς σου,
ἀθλητά, σέ γάρ προστάτην κεκτήμεθα ἄπαντες

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τά, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀναξιοί• εἰ μή γάρ σύ
προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ
διεφύλαξεν ἔως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστώμεν, Δέσποινα, ἐκ σού• σούς γάρ
δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου καὶ κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἔξαλειψον τό ἀνόμημα μου• επί πλεῖον πλῦνον μέ ἀπό τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπό
τῆς ἀμαρτίας μοῦ καθάρισον μέ. Ὄτι τήν ἀνομίαν μου ἔγώ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός. Σοί μόνω ἡμαρτον καὶ τό πονηρόν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σέ.
Ίδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησε μέ ἡ μῆτηρ μου. Ίδού
γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τά ἄδηλα καὶ τά κρύφια της σοφίας σου ἐδήλωσας μοί.
Ραντιεῖς μέ ὑσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς μέ, καὶ ὑπέρ χιόνα
λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοί ἀγαλλίασιν καὶ εύφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα
τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας
τάς ἀνομίας μου ἔξαλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα
εύθες ἔγκαίνισον ἐν τοῖς ἔγκατοις μου. Μή ἀπορρίψης μέ ἀπό τοῦ προσώπου σου
καὶ τό πνεῦμά σου τό ἄγιον μή ἀντανέλης ἅπ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξον μέ. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς

σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι μέ ἔξ αἰμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου• αγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χείλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὄτι εὶ ἥθελησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν• ολοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἔξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τήν Σιῶν, καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ• τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὅλοκαυτώματα• τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριον σού μόσχους.

Εἴτα ψάλλομεν τάς Ὡδᾶς τοῦ Κανόνος.

Ωδή ἄ'. Ἡχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἄγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ταῖς πρός Χριστόν σου Ἱεραῖς ἐντεύξεσι, Μάρτυς ἀοίδιμε, τῶν κινδύνων ρύσαι, καί δεινῆς κακώσεως, καί πάσης περιστάσεως, καί αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες, καί τῶν δυσμενῶν κατακρίσεως.

Ἄγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ο τῶν ἀπάντων Βασιλεύς καί Κύριος, ψυχῆς σου τό φαεινόν, προειδῶς παμμάκαρ, λαμπρῶς καθωράϊσεν, Ἱερωσύνη, Ἅγιε, διαπρέψαντα λίαν, εἴτα ἀθλήσεως λάμψει σέ εὶς οὐρανούς προσελάβετο.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δόξη ἐνθέως διαπρέπων, ἔνδοξε, ἐν οὐρανοῖς κατοικεῖς, σύν ἀγγέλοις μάκαρ, καί Ἁγίων τάγμασι, δυσώπησον τόν Κύριον, παρρησίαν ὡς ἔχων, ἡμᾶς ρυσθῆναι κολάσεως, νόσου τέ καί πάσης πωρώσεως.

Καί νῦν καί ἀεί καί εὶς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ ὑπέρ λόγον τόν Θεόν κυήσασα, Εύλογημένη Ἅγνη, καί τῶν οὐρανίων, νοερά στρατεύματα, τῷ κάλλει σου λαμπρύνουσα, Παναγία Παρθένε, καταύγασον τούς οἰκέτας σου, πάσης ἔξελοῦσα σκαιότητος.

Ωδή γ'. Ούρανίας ἀψίδος

Ἄγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Παναοίδιμε πόθω σέ ἀνυμνῶ Ἅγιε, τάχος τῶν κινδύνων καί σάλου, πάντας ἀπάλλαξον, ταῖς ἱκεσίαις σου, πρός τόν Θεόν καί εὶς ὅρμον, σωτηρίας εὕθυνόν τους σέ γεραίροντας.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ο Θεός τῶν ἀπάντων, δημιουργός Κύριος, χάριν σοὶ παρέσχε Θεοφρον, τήν τῶν ἱάσεων ἦν σύ ἐζήτησας, ὑπεραθλῶν αύτοῦ πόθω, καί λαβῶν τοῖς δούλοις σου παρασχου Ἄγιε.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θειοτάτη προνοίᾳ, παρά Θεοῦ δέδοσαι πάσι τοῖς πιστῶς σέ τιμῶσι μάκαρ Χαράλαμπες, διο ἀπέλασον ἄπασαν νόσον καί βλάβην, χάριν παρεχόμενος τήν ἐπουράνιον.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ως Θεοῦ σέ Μητέρα, καί γηγενῶν καύχημα, πίστει ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, καί μακαρίζομεν, ρύσαι Πανάχραντε, τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, τούς πιστῶς ὑμνοῦντας σέ τήν Ὑπερύμνητον.

Ωδή δ΄. Σύ μου Ἰσχύς Κύριε

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Σύ Ἀθλητά καταψυγή μου καί δύναμις, σύ προστάτης, σύ μου καί ἀντίληψις, πλουτῶν σοφέ ὄντως πρός Θεόν, παρρησίαν μάκαρ, ὡς στεφανίτης ἀήττητος, διο καί πάσαν νόσον, ἀπελαύνων παρασχου τοῖς πιστοῖς θείαν χάριν καί ἔλεος.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Όλοσχερῶς, πρός τούς ἀγώνας ἔχώρησας, ὡς ὑπάρχων, Ἱερεύς θαυμάσιος, καί δυσμενῶν ὅπλα καί Ἰσχύν, τή Θεία Ἰσχύϊ, καταβαλῶν ἀξιύμνητε, στεφάνων ἡξιώθης, οὐρανίων παμμάκαρ, διό ρύσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴλέως σύ, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες, τοῖς σοῖς δούλοις, εἴης Παμμακάριστε, διδούς αύτοῖς χάριν δαψιλή, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἐλαύνων νόσους καί σκάνδαλα, καί χάριτος ἐνθέου, ἀξιῶν ὡς προστάτης, πάσαν νόσον καί βλάβην ἀπέλασον.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Νοοῦντες σου, τό ὑπέρ λόγον μυστήριον, Θεοτόκε, Ἀχραντε Θεονυμφε, τῶν οὐρανῶν τάγματα Σεμνή, θάμβει γεγηθότως, συνέχονται ἐκπληττόμενα, διό ἡμᾶς Κυρία, λοιμικής ἀσθενείας, καί κολάσεως ρύσαι Ὑπεραγνέ.

Ωδή ε΄. Ἰνα τί μέ ἀπώσω

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὑπερύμνητον Μάκαρ, τόν Θεόν τῶν ἀπάντων σύ ἀνεκήρυξας, λαμπρῶς ἐν τῷ σταδίῳ, Χαράλαμπες Θεοφρον, ὃν ἀεί καθικέτευε, τῶν ἐνεστώτων κακῶν, ρύσαι ἡμᾶς καί νόσων.

Ἄγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Νῦν σε Μάρτυς πλούτοῦντες, πρός Θεόν τῶν ἀπάντων πρέβυν θερμοτατον, καὶ ἀεί Παμμάκαρ ἵκετεύομεν ρύσαι τῶν θλίψεων, καὶ δεινῆς μανίας, τῆς ἐνεστώσης νόσου τάχους,

καὶ κινδύνων καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴλασμόν τῶν πταισμάτων, παρεχόμενος πάσι τοῖς εὐφημούσι σέ, ταῖς λιταίς σου Μάρτυς, τήν μανίαν ἐν τάχει ἀπέλασον, Μάκαρ πάσης νόσου, πάσης βλάβης καὶ κακίας, ἀξιῶν οὐρανίου λαμπρότητος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἄμην.

Ως Θεόν τετοκύΐα, Ὑπερύμνητε Κόρη Θεοχαρίτωτε, θαυμαστῶς ἴσχύεις, ὅσα βιούλει Ὑπεραγνέ Δέσποινα, διό πάντας ρύσαι, νόσου παντοίας καὶ γεένης, καὶ κολάσεως πάσης ἔξαρπασον.

Ωδή στ΄. Τήν δέησιν ἐκχεῶ

Ἄγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἄγιως τήν βιοτήν διήνυες, Ἱερεύς διατελῶν Θεοκήρυξ, εἴτα Σοφέ, μαρτυρίου ἀγῶσιν, εἰς οὐρανούς ἀνελήλυθας ἄριστε, διό λιταίς σου πρός Χριστόν, πάσαν νόσον ἀπέλασον τάχιστα.

Ἄγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ναόν σου τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐγνωκότες οἱ πιστοί εὐφημοῦμεν, πάσης ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσων, καὶ τοῦ ἀώρου θανάτου ἀπάλλαξον, λιταίς σου πρός τόν Λυτρωτήν, Παναοίδιμε Μάρτυς Χαράλαμπες.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοοῦντες τήν παρρησίαν Ἅγιε, ἦν πλούτεῖς πρός τόν Χριστόν Ἀθλοφόρε, πίστει ἀεί, εὐφημοῦμεν σέ Μάκαρ, τήν λοιμικήν ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασον, μανίαν τήν λυμαντικήν, ταῖς λιταίς σου Χαράλαμπες ἔνδοξε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἄμην.

Ἡ μόνη τόν Λυτρωτήν κυήσασα, σύ ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε, ὅν ἐκτενῶς, ὑπέρ πάντων δυσώπει, οἰκτειρηθῆναι τῷ Θείῳ ἐλέει σου, τυχεῖν τέ τῆς ἐν οὐρανῷ, ἀπολαύσεως δόξης καὶ χάριτος.

Διάσωζε Ἱερομάρτυς τούς πίστει σέ εὐφημούντας, ταῖς πρός Χριστόν λιταίς σου Χαράλαμπες, κινδύνων καὶ ἀσθενείας ἀπάσης.

Ἄχραντε ἡ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις. Εἴτα τό Κοντάκιον

Ὕχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν

Προστασία τή Ἱερά σου Θεόπινευστε, Ἰκεσία πρός τόν Χριστόν Ἱερώτατε, οἰκτείρησον ἡμᾶς, Χαράλαμπες, Σοφέ, δωρούμενος ἡμίν τήν λύσιν τῶν δυσχερῶν ἔνδοξε, ἀποσοβῶν πάσαν νόσον καὶ λοιμικᾶς ἀσθενείας, ώς ἀντιλήπτωρ τῶν πιστῶν, Παναοίδιμε ὄξύτατος.

Καί εύθύς τό Προκείμενον Ὅχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καί ὡσεί κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληνθυνθήσετε

Στίχος: Πεφυτευμένοι ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσουσιν.

Εὐαγγελίον. Ἐκ τοῦ κατά Ἰωάννην (Ιέ΄. 17-27 καὶ Ἰστ΄. 1-2)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμίν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμέ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τό ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δέ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγώ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διά τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγώ εἶπον ὑμίν· Οὐκ ἐστί διοῦλος μείζων του κυρίου αὐτοῦ· Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσιν εἰ τόν λόγον μου ἐτήρησαν, καί τόν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλά ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμίν διά τό ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τόν πέμψαντα μέ. Εἰ μή ἥλθον καί ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δέ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμέ μισῶν, καί τόν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τά ἔργα μή ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδείς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δέ καί ἐωράκασι, καί μεμισήκασι καί ἐμέ καί τόν πατέρα μου. Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησαν μέ δωρεάν. Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγώ πέμψω ὑμίν παρά τοῦ πατρός, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παρά τοῦ Πατρός ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καί ὑμεῖς δέ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμίν ἵνα μή σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα σοί Κύριε δόξα σοί.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις Ἐλεήμων, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἔγκλημάτων.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβαίαις Ἐλεήμων, ἔξαλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ό Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ὕποθέμενοι

Μή ἐγκαταλείπης μέ, παραπτωμάτων εἰς χάος, Ἀθλητά Χαράλαμπες, ἀλλά τάχος ἔξελε τῆς πιωρώσεως, θλίψις γάρ Ἐνδοξε, καί ἀχλύς τήκει μέ, τῶν ἀπείρων παραπτώσεων, ὃν μέ ἀπάλλαξον, τάχος Ἱερεῦ Παναοίδιμε, πρός Κύριον πρεσβείαις σου, ὡς θερμός προστάτης τῶν δούλων σου, δέομαι Θεόφρον, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, ἔξαγαγῶν πάντας Ἅγιε, τῶν δεινῶν καί θλίψεων.

Ὕποθέμενοι:

Σῶσον ό Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σού• ἐπισκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς. Ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὄρθιοδόξων καί καταπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλούσια• πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας• δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυρού• προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων• ἵκεσίαις τοῦ Τιμίου καί Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου• τῶν ἀγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων• τῶν ἀγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἀγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἀννης. Τοῦ ἀγίου ..... (τῆς ἡμέρας), καί πάντων σου τῶν Ἅγιων. Ἡκετεύομεν σέ, μόνε πολυέλεε Κύριε. ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Ωδή ζ'. Παῖδες Ἐβραίων

Ἄγιε του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Σῶσον Παμμάκαρ σούς οἰκέτας, περιστάσεως καί ζάλης ἐναντίας, ταῖς εὐχαίς σου Σοφέ, πρός Κύριον βοώντας, εὐλογητός εἰ Κύριε ό Θεός εἰς τούς αἰώνας. (Δίς)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄγιον Πάτερ τῶν Ἅγιων, καθικέτευε ὑπέρ τῶν σέ τιμώντων, ἀπαλλάτων αύτούς, κακώσεως καί σάλου, εὐλογητός εἰ κράζοντας ό Θεός εἰς τούς αἰώνας.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἐτεκες Ἀχραντε Μαρία, τόν ἀχώρητον Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὅν ἀεί ὡς Υἱόν, ὑπέρ ἡμῶν δυσώπει, νόσου καί πάσης θλίψεως, ἀπαλλάξαι Παναγία.

Ωδή ή'. Τόν ἐν ὅρει ἀγίῳ

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ίκετεύει ὁ Θεῖος Χαραλάμπης, σέ τόν μόνον τῆς Δόξης Βασιλέα, ἀποσοβῆσαι λοιμικήν ἀσθένειαν, τῶν ὑμνολογούντων, καὶ δοξολογούντων, αὐτόν εἰς τούς αἰώνας.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ο τῶν ὅλων Θεός τρισί προσώποις, προσκυνούμενος οἰκτείρησον τόν κόσμον, τοῦ Χαραλάμπους Σῶτερ ταῖς δεήσεσι, δέει σέ ὑμνοῦντα, καὶ δοξολογοῦντα, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ Θεότης Πατήρ Υἱός καὶ Πνεῦμα, ταῖς λιταῖς Χαραλάμπους πάντας ρύσαι, τῶν δυσχερῶν καὶ πάσης περιστάσεως, πίστει σέ ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψούντας, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ Παρθένος καὶ μόνη Θεοτόκος, τόν Παντάνακτα ἀλήκτως ίκετεύει, ὑπέρ ἡμῶν ρυσθῆναι περιστάσεων, ἀνυμνολογούντων, ὡς Θεόν τῶν ὅλων, αὐτόν εἰς τούς αἰώνας.

Ωδή θ'. Ἐξέστη ἐπί τούτω

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἐξίστανται οἱ τύραννοι Ἀθλητά, θεωροῦντες τήν χάριν τήν ἔνθεον, τήν ἐπί σοῦ, Μάρτυς ἐνεργοῦσαν ὑπερφυῶς, ἡνίκα ἐξηρτήθησαν, ἄνω εἰς ἀέρα καὶ ὁ τμηθεῖς, τάς χείρας ἀοράτως, καὶ ξύλον τό βλαστῆσαν, ταῦτα θεώμενοι ἐξέστησαν.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τήν νόσον τήν λοιμώδη καὶ μιαρᾶν, ἀπελαύνων, Χαράλαμπες ἔνδοξε, ρύσαι ἡμᾶς, πάσης δυσχερείας τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων τέ κακώσεως, πονηρῶν ἀνθρώπων καταδρομῆς, καὶ φθόνου καὶ μανίας, καὶ τῆς συκοφαντίας, καὶ τῆς κολάσεως, Ἄοιδιμε.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάδα Ὑπερούσιον προσκυνῶν, σύν ἀγγέλοις Χαράλαμπες ἔνδοξε, ταῖς σαῖς λιταῖς, οἰκτείρον ἰκέτας σου Ἱερέ, καὶ τούς ὑμνολογούντας σέ, πάντων ἀδοκήτων καὶ συμφορῶν, ἀπάλλαξον Θεοφρον, παντοίας τέ κακίας, καὶ τῆς γεένης παμμακάριστε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κυρία τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, καὶ ἀπάσης της κτίσεως Δέσποινα, τῆς

ἀπειλῆς, σάλου τέ κακίας τῆς μιαρᾶς, καί βασκανίας Ἀχραντε καί ζηλοτυπίας τῆς βδελυρᾶς, ἀπάλλαξον ταχέως, τούς σέ δοξολογοῦντας, καί αἰωνίου κατακρίσεως.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια

Ἀθλοφόρων κλέος τό ιερόν, Μάρτυρα Κυρίου, Χαραλάμπην νῦν οἱ πιστοί, ἐλατήρα ὅντα, Ισχυρόν πάσης νόσου, καί παθῶν μετά πόθου ὑμνολογήσωμεν.

Αἴτημα ὑπάρχει Θαυματουργέ, τοῦτο σόν Θεοφρον, ἀπελαύνει τήν λοιμικήν, νόσον ἔξ ἀνθρώπων διό αὐτήν ὁξέως, ἀπέλασον λιταίς σου, καί πάσαν κάκωσιν.

Θρόνω παριστάμενος τῷ φρικτῷ, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, ἐκδυσώπει ὑπέρ ἡμῶν, ρυσθῆναι κινδύνων, καί πάσης ἄλλης βλάβης, καί τῆς ἐπικειμένης ἡμίν κολάσεως.

Χαραλάμπην πάντες τόν θαυμαστόν, Ιερομαρτύρων ἀγλαῖσμα τό φαιδρόν, πόθω εύφημοῦντες, βοήσωμεν συντόνως, λιταίς σου πρός τόν Κτίστην, ἡμᾶς οίκτείρησον.

Δεῦτε φιλομάρτυρες εύλαβῶς, μνήμην Χαραλάμπους ἀνυμνήσωμεν τοῦ κλεινοῦ, πρός αὐτόν βοῶντες, σούς δούλους σκέπε Μάρτυς, λοιμικής τέ νόσου, καί πάσης θλίψεως.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἴ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο Ἄναγνώστης: Ἄμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ισχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)
Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίᾳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τάς ἀνομίας ἡμίν. Ἅγιε, ἐπισκεψε καί ἵασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίᾳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μή εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Οἱ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ Ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητός της ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφές, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διά τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων τήν σκοτόμαιναν μάκαρ, διό ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ πρέβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἴτα ἐκετενής παρά τοῦ Ἱερέως καὶ ἀπόλυσις μεθ' ἣν ψάλλομεν τό κάτωθι τροπάριον.

Ἡχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντας ἐλεεῖς, Μάρτυς Χριστοῦ, τούς σοί προσδραμόντας ἐν πίστει, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, Ἀθλητά Χαράλαμπες ἀξιοθαύμαστε, διό οἴκτειρον ἄπαντας, καὶ νῦν τούς σούς δούλους, τάχιστα ρυόμενος, τῶν ἀδοκήτων δεινῶν, θλίψεως καὶ νόσου βαρείας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων καὶ τῆς ἐν γεένῃ κατακρίσεως.

Ἡχος πλ. δ'

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἡχος β'

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ύπό τήν σκέπην σου.

Οἱ Ἱερεύς: Δί' εύχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμήν.